

ved den lokale Trafik, som vil tilflyde Banen ved, at den berører Middelfart, og saaledes vil Forfjellen i Befostringen være saa liden, at der ikke vil være Grund til at tage det mindste Hensyn dertil. Forlængelsen af Veien vil blive 2,500 Alen, det vil sige: en Forlængelse i Tiden af 2 Minutter, hvilket vistnok vil være en saa ringe Gjenstand, at Ingen vil lægge Vægt derpaa. Dernæst har dette Forslag endnu den Fordeel, at begge Overtarskstederne, nemlig både ved Middelfart og Strib, staae til Tjeneste i vanskelige Tilfælde, skjøndt ganske vist Hovedovertarskstedet vil blive ved Strib, og hvormeget man end holder paa Overtarten ved Middelfart, maa man dog indrømme, at under almindelige Forhold vil Overtarten ved Strib ligesaa let lade sig effektuere, som ved Middelfart. Det kan naturligtvis kun være under vanskelige Forhold, at der kan være Tale om Forfjel, og kan man da ikke komme over ved Strib, vil man, naar Banen føres om ad ved Middelfart, ogsaa have denne Overtart til Raadighed, og muligens ogsaa kunne benytte den. Dernæst maa jeg ogsaa lægge Vægt paa, at den bestaaende Lov lægger Banen til Middelfart, og jeg kan ikke ret forstaae, hvorledes den Deel af Thinget, som stemte for Fuldbro-Banen og som ogsaa satte den igjennem, ikke skulde være villig til ligesaavel i dette Tilfælde at tage dette Mæglingsforslag, da der her ikke er Tale om en saadan Forlængelse af Banen, som der var ved den anden, og heller ikke om en saadan Forbyrdelse, som deraf maatte følge. Jeg troer saaledes, at dette Forslag har alle Grunde for sig, og jeg maa som sagt i ethvert Tilfælde holde paa det; at man kalder det lokale Interesser, for hvilke man giver efter her, er ganske vist ikke uberettiget; men jeg troer ogsaa, at det paa den anden Side er berettiget at tage Hensyn til lokale Interesser. Et er det nemlig, om man vil føre en Bane til en Kjøbstad, for derved at give Kjøbstaden denne Fordeel, men noget Andet er det, om man vil føre en Bane saa nær forbi en Kjøbstad, at der er al Udsigt til, at Kjøbstaden derved bliver ødelagt; naar der ikke er nogen Nødvendighed derfor, og der ikke er forbunden nogen Befostring dermed, som det er værd at

tale om, eller overhovedet nogen Ulempe, saa indseer jeg ikke, hvorfor man skulde holde saa fast ved at føre Banen bort fra Middelfart til et andet Sted, hvorved der er Udsigt til, at denne Kjøbstad vil blive ødelagt. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at saaledes som man siger at ville føre Banen „direkte til Strib“, da er det ingenlunde i en lige Linie, den føres; man gjør en betydelig Bugt op imod Nordost for at komme til Strib, hvorimod Banen, som gaaer om ad Middelfart, gjør en lignende Bugt, men imod Sydvest, og Forfjellen paa disse to Veilængder er som sagt kun 2,500 Al. At man nu, fordi den sydvestlige Bugt kommer til at berøre Middelfart, derved tager de Hensyn, som man ønsker, og vil holde paa, at Banen skal komme til at gjøre den anden Bugt og altsaa ikke opfylde disse Hensyn, det kan jeg ikke fatte, at der skulde være Grund til. Jeg kan derfor ikke Andet end stemme mod Forslaget under Nr. 1 og for Forslaget under Nr. 2, og jeg skal tillade mig at opfordre de ærede Herrer til at gjøre det Samme, navnlig af den Grund, som jeg allerede tidligere har nævnt, at de to modsatte Anskuelser staae saaledes mod hinanden, at det ikke vil være let for Noget at sige, hvilken af de to der vil gaae af med Seiren, og det turde derfor være bedre at holde sig til Forslaget under Nr. 2, der væsentlig giver enhver af Parterne, hvad de forlange, end at udsætte sig for at lide et fuldstændigt Nederlag.

N. Andersen: Der er allerede sagt saa Meget om denne Sag, at det er vanskeligt at fremsøre noget Nyt derom, og jeg skal derfor ikke trætte det høie Thing med noget langt Foredrag, men jeg kan dog ikke ganske undlade at berøre nogle af de vigtigste Punkter. Jeg skal først i al Korthed kaste et Blik tilbage paa Sagens historiske Gang. Man vil erindre, at det, da man forhandlede om Jernbaneloven af 10de Marts 1861, var givet, at Fredericia skulde drages med ind i Jernbanelovet, og de Grunde, som skulde tale saa stærkt for at lægge den fjerde Bane til Strib istedetfor til Middelfart, maatte altsaa allerede dengang være tilstede i ligesaa rigt Maal som nu, men ikke bestominde hævde der sig ikke dengang en-